

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

30. marts 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 103/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 103/02	Sag C-252/18 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 13. februar 2020 — Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen og Kongeriget Spanien (Appel – Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Den Helleniske Republik – forordning (EU) nr. 1782/2003 – forordning (EU) nr. 796/2004 – arealstøtteordning – begrebet »permanente græsarealer« – faste finansielle korrektioner)	2
2020/C 103/03	Sag C-688/18: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. februar 2020 — straffesag mod TX og UW (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv (EU) 2016/343 – uskyldighedsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager – artikel 8, stk. 1 og 2 – betingelser i henhold til en national lovgivning med henblik på gennemførelsen af en udeblivelsessag – tiltaltes undladelse af at give møde i visse retsmøder af grunde, som de pågældende selv har kontrol over eller ikke har kontrol over – ret til en retfærdig rettergang)	3

2020/C 103/04	Sag C-704/18: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. februar 2020 — straffesag mod Nikolay Kolev m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – gennemførelsen af en præjudiciel afgørelse fra Domstolen – beføjelsen for en højere retsinstans til at give pålæg om den nærmere fremgangsmåde for gennemførelsen – medlemsstaternes procesautonomi – effektivitetsprincippet – iagttagelse af retten til forsvar)	4
2020/C 103/05	Sag C-529/18 P: Appel iværksat den 9. august 2018 af PJ til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 30. maj 2018 i sag T-664/16, PJ mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	4
2020/C 103/06	Sag C-531/18 P: Appel iværksat den 10. august 2018 af PC til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 30. maj 2018 i sag T-664/16, PJ mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	5
2020/C 103/07	Sag C-234/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 18. marts 2019 — EOS Matrix d.o.o. mod Entazis d.o.o.	6
2020/C 103/08	Sag C-418/19 P: Appel iværksat den 29. maj 2019 af Silgan Closures GmbH og Silgan Holdings, Inc. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. marts 2019 i sag T-410/18, Silgan Closures GmbH og Silgan Holdings, Inc. mod Europa-Kommissionen	7
2020/C 103/09	Sag C-606/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 12. august 2019 — Flightright GmbH mod IBERIA LAE SA Operadora Unipersonal	7
2020/C 103/10	Sag C-642/19 P: Appel iværksat den 29. august 2019 af BS til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. juni 2019 i sag T-593/18, BS mod Parlamentet	8
2020/C 103/11	Sag C-820/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski sud u Velikoj Gorici (Kroatien) den 7. november 2019 — RE mod Privredna banka Zagreb d.d.	8
2020/C 103/12	Sag C-823/19 P: Appel iværksat den 11. november 2019 af ruwido austria GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 11. september 2019 i sag T-649/18 — ruwido austria GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	8
2020/C 103/13	Sag C-858/19 P: Appel iværksat den 25. november 2019 af NHS, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 19. september 2019 i sag T-378/18 — NHS mod EUIPO	9
2020/C 103/14	Sag C-889/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski sud u Osijeku (Kroatien) den 4. december 2019 — S.B. mod Kliničkog bolničkog centra Osijek	9
2020/C 103/15	Sag C-921/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, Sitzungsort 's Hertogenbosch (Nederlandene) den 16. december 2019 — LH mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	9
2020/C 103/16	Sag C-922/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 17. december 2019 — Stichting Waternet mod MG	10
2020/C 103/17	Sag C-923/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 17. december 2019 — Van Ameyde España S.A. mod GES Seguros y Reaseguros S.A.	11
2020/C 103/18	Sag C-938/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 24. december 2019 — Energieversorgungscener Dresden-Wilschdorf GmbH & Co. KG mod Forbundsrepublikken Tyskland	12
2020/C 103/19	Sag C-942/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Spanien) den 31. december 2019 — Servicio Aragones de la Salud mod LB	13
2020/C 103/20	Sag C-25/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Višje sodišče v Ljubljani (Slovenien) den 20. januar 2020 — ALPINE BAU GMBH, Salzburg — filialen i Celje — under konkurs	13

2020/C 103/21	Sag C-35/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 24. januar 2020 — Syyttäjä mod A	14
2020/C 103/22	Sag C-37/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'arrondissement (Luxembourg) den 24. januar 2020 — WM mod Luxembourg Business Registers	15
2020/C 103/23	Sag C-79/20 P: Appel iværksat den 14. februar 2020 af Yieh United Steel Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. december 2019 i sag T-607/15, Yieh United Steel mod Kommissionen	17
Retten		
2020/C 103/24	Sag T-163/18: Rettens dom af 12. februar 2020 –Amisi Kumba mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrunder forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)	18
2020/C 103/25	Sag T-164/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Kampete mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrunder forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet – procesreglementets artikel 76, litra d) – ulovlighedsindsigelse)	18
2020/C 103/26	Sag T-165/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Kahimbi Kasagwe mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrunder forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)	19
2020/C 103/27	Sag T-166/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Ilunga Luyoyo mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrunder forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)	20
2020/C 103/28	Sag T-167/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Kanyama mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrunder forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)	20
2020/C 103/29	Sag T-168/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Numbi mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrunder forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)	21

2020/C 103/30	Sag T-169/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Kibelisa Ngambasai mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet – procesreglementets artikel 76, litra d) – ulovlighedsindsigelse)	22
2020/C 103/31	Sag T-170/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Kande Mupompa mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse – tilpasning af påstandene)	22
2020/C 103/32	Sag T-171/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Boshab mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)	23
2020/C 103/33	Sag T-172/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Akili Mundos mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over de personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, som Unionen selvstændigt har vedtaget – første opførelse af sagsøgerens navn på listen over de personer, der er udpeget af Sanktionskomitéen under FN's Sikkerhedsråd – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)	24
2020/C 103/34	Sag T-173/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Ramazani Shadary mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)	25
2020/C 103/35	Sag T-174/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Mutondo mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)	25
2020/C 103/36	Sag T-175/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Ruhorimbere mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)	26

2020/C 103/37	Sag T-176/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Mende Omalanga mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse – tilpasning af påstandene)	27
2020/C 103/38	Sag T-177/18: Rettens dom af 12. februar 2020 — Kazembe Musonda mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet – procesreglementets artikel 76, litra d) – ulovlighedsindsigelse)	27
2020/C 103/39	Sag T-387/18: Rettens dom af 13. februar 2020 — Delta-Sport mod EUIPO — Delta Enterprise (DELTA SPORT) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket DELTA SPORT – det ældre spanske ordmærke COLCHON DELTA – det ældre EU-figurmærke DELTA – relativ registreringshindring – lighed mellem varerne – lighed mellem tegnene – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	28
2020/C 103/40	Sag T-8/19: Rettens dom af 13. februar 2020 — Repsol mod EUIPO (INVENTEMOS EL FUTURO) [EU-varemærker – ansøgning af EU-ordmærket INVENTEMOS EL FUTURO – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001]	29
2020/C 103/41	Sag T-388/18: Rettens kendelse af 29. januar 2020 — WV mod EU-Udenrigstjenesten (Erstatnings-søgsmål – personalesag – tjenestemænd – vedtægtens artikel 24 – ansøgning om bistand – afslag på ansøgningen – vedtægtens artikel 90, stk. 1 og 2 – for sent anlagt – undskyldelig fejl – afvisning) . .	29
2020/C 103/42	Sag T-471/18: Rettens kendelse af 29. januar 2020 — WV mod EU-Udenrigstjenesten [Annulations-søgsmål – personalesag – tjenestemænd – tilbageholdelse af løn – fravær uden begrundelse – procesreglementets artikel 76, litra d) – tilsidesættelse af formkrav – åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet]	30
2020/C 103/43	Sag T-6/19: Rettens kendelse af 31. januar 2020 — Irish Wind Farmers' Association m.fl. mod Kommissionen (Annulations-søgsmål – statsstøtte – skattefordele indrømmet af Irland til producenter af fossile brændstoffer – skrivelse fra Kommissionen – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning)	30
2020/C 103/44	Sag T-43/19: Rettens kendelse af 29. januar 2020 — WV mod EU-Udenrigstjenesten (Erstatnings-søgsmål – personalesag – tjenestemænd – for sent anlagt – afvisning)	31
2020/C 103/45	Sag T-33/20: Sag anlagt den 17. januar 2020 — IE mod ECDC	32
2020/C 103/46	Sag T-44/20: Sag anlagt den 27. januar 2020 — Chanel mod EUIPO — Huawei Technologies (Gengivelse af en cirkel, der indeholder to sammenflettede buer)	32
2020/C 103/47	Sag T-60/20: Sag anlagt den 3. februar 2020 — Enosi Mastichoparagagon Chiou mod EUIPO (MASTIHACARE)	33
2020/C 103/48	Sag T-65/20: Sag anlagt den 4. februar 2020 — Kneissl Holding mod EUIPO — LS 9 (KNEISL) . .	34
2020/C 103/49	Sag T-70/20: Sag anlagt den 4. februar 2020 — Metamorfoza mod EUIPO — Tiesios kreivès (MUSEUM OF ILLUSIONS)	35

2020/C 103/50	Sag T-74/20: Sag anlagt den 7. februar 2020 — IJ mod Parlamentet	35
2020/C 103/51	Sag T-75/20: Sag anlagt den 10. februar 2020 — Abitron Germany mod EUIPO — Hetronic International (NOVA)	36
2020/C 103/52	Sag T-76/20: Sag anlagt den 7. februar 2020 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen	37
2020/C 103/53	Sag T-80/20: Sag anlagt den 7. februar 2020 — IM mod EIB og EIF	38

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 103/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 95 af 23.3.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 87 af 16.3.2020

EUT C 77 af 9.3.2020

EUT C 68 af 2.3.2020

EUT C 61 af 24.2.2020

EUT C 54 af 17.2.2020

EUT C 45 af 10.2.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 13. februar 2020 — Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen og Kongeriget Spanien

(Sag C-252/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Den Helleniske Republik – forordning (EU) nr. 1782/2003 – forordning (EU) nr. 796/2004 – arealstøtteordning – begrebet »permanente græsarealer« – faste finansielle korrektioner)

(2020/C 103/02)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Den Helleniske Republik (ved G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, A. Vasilopoulou og E. Chroni, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og A. Sauka, som befuldmægtigede) og Kongeriget Spanien (ved S. Jiménez García, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Punkt 1 og 2 i domskonklusionen i Den Europæiske Unions Rets dom af 1. februar 2018, Grækenland mod Kommissionen (T-506/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:53), ophæves, for så vidt som Retten for det første frifandt Europa-Kommissionen i søgsmålet anlagt af Den Helleniske Republik vedrørende den faste korrektion på 25 %, som var blevet pålagt ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1119 af 22. juni 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) for ansøgningsårene 2009-2011 som følge af svagheder ved definitionen af og kontrollen med permanente græsarealer, og for det andet traf afgørelse om sagsomkostningerne.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Gennemførelsesafgørelse 2015/1119 annulleres, for så vidt som Den Helleniske Republik herved blev pålagt en fast korrektion på 25 % på arealstøtte for ansøgningsårene 2009-2011 som følge af svaghederne ved definitionen af og kontrollen med permanente græsarealer.
- 4) Den Helleniske Republik og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og appelsagen.

5) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 4.6.2018.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. februar 2020 — straffesag mod TX og UW (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien)

(Sag C-688/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv (EU) 2016/343 – uskyldighedsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager – artikel 8, stk. 1 og 2 – betingelser i henhold til en national lovgivning med henblik på gennemførelsen af en udeblivelsessag – tiltaltes undladelse af at give møde i visse retsmøder af grunde, som de pågældende selv har kontrol over eller ikke har kontrol over – ret til en retfærdig rettergang)

(2020/C 103/03)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i hovedsagen

TX og UW

Konklusion

Artikel 8, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, hvori det er fastsat, at i den situation, hvor tiltalte er blevet underrettet i tide om retssagen og om konsekvenserne af at undlade at give møde, og hvor den pågældende er repræsenteret af en befuldmægtiget advokat, som vedkommende har udpeget, er den pågældendes ret til at være til stede under retssagen ikke tilsidesat, når

- den pågældende utvetydigt har besluttet ikke at give møde i et retsmøde, der afholdes i forbindelse med vedkommendes retssag, eller
- den pågældende ikke har givet møde i et af disse retsmøder af grunde, som denne ikke har kontrol over, såfremt vedkommende efter dette retsmøde er blevet underrettet om foranstaltninger, der er blevet iværksat i den pågældendes fravær, og vedkommende har truffet en afgørelse på oplyst grundlag og enten erklæret, at denne ikke under påberåbelse af sit manglende fremmøde anfægter lovligheden af disse foranstaltninger, eller at den pågældende ønsker at deltage i disse foranstaltninger, hvilket har foranlediget den pågældende nationale ret til at gentage de nævnte foranstaltninger, herunder ved at foretage en supplerende afhøring af et vidne, hvor tiltalte fuldt ud har haft mulighed at deltage i afhøringen.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 21.1.2019.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. februar 2020 — straffesag mod Nikolay Kolev m.fl.
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien)**

(Sag C-704/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – gennemførelsen af en præjudiciel afgørelse fra Domstolen – beføjelsen for en højere retsinstans til at give pålæg om den nærmere fremgangsmåde for gennemførelsen – medlemsstaternes procesautonomi – effektivitetsprincippet – iagttagelse af retten til forsvar)

(2020/C 103/04)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i hovedsagen

Nikolay Boykov Kolev, Stefan Georgiev Kostadinov, Nasko Dimitrov Kurdov, Plamen Georgiev Drenski, Georgi Atanasov Zlatanov og Dimitar Atanasov Dimitrov

Konklusion

Henset til den fortolkning af artikel 6, stk. 3, og artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager, som Domstolen anlagde i domskonklusionens punkt 2 i dom af 5. juni 2018, Kolev m.fl. (C-612/15, EU:C:2018:392), skal artikel 267 TEUF fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national procesretlig bestemmelse, som forpligter den forelæggende ret til i den sag, der gav anledning til den nævnte dom, at efterkomme et pålæg fra en højere retsinstans om at sende sagen tilbage til anklagemyndigheden efter indstillingen af straffesagens retslige del med henblik på at afhjælpe processuelle uregelmæssigheder, der har fundet sted under denne sags indledende del, forudsat at disse EU-retlige bestemmelser, således som de blev fortolket af Domstolen i domskonklusionens punkt 2 i dommen i sagen Kolev m.fl., overholdes i forbindelse med den indledende del af straffesagen eller i forbindelse med sagens efterfølgende retslige del.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 21.1.2019.

Appel iværksat den 9. august 2018 af PJ til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 30. maj 2018 i sag T-664/16, PJ mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-529/18 P)

(2020/C 103/05)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: PJ (ved Rechtsanwälte J. Lipinsky og C. von Donat)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Erdmann & Rossi GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Konklusionen i kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 30. maj 2018 i sag T-664/16 ophæves, og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse.

— Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin appel fremført tre anbringender.

1. Tilsidesættelse af artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen (sammenholdt med artikel 51, stk. 1, i Rettens procesreglement)

Retten har tilsidesat artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen (sammenholdt med artikel 51, stk. 1, i Rettens procesreglement), idet den anvendte den i denne bestemmelse omhandlede forpligtelse, hvorefter partnerne »skal repræsenteres af en advokat«, forkert. Retten har overdrevet kravet til advokatens uafhængighed. Ordlyden af og meningen med artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen er uforenelig med Rettens fortolkning. Der findes ikke støtte for Rettens fortolkning i retspraksis. Den er nemlig ikke forudsigelig og den tilsidesætter retssikkerhedsprincippet.

2. Tilsidesættelse af artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen (sammenholdt med artikel 51, stk. 1, i Rettens procesreglement)

Den appellerede kendelse tilsidesætter ligeledes artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen (sammenholdt med artikel 51, stk. 1, i Rettens procesreglement), eftersom Retten med henblik på at fastslå, at appellants advokat ikke var uafhængig, støttede sig til formodninger, der ikke var understøttet af faktiske omstændigheder, og idet den undlod at undersøge ubestridte faktiske omstændigheder. Som følge heraf drog Retten fejlagtige konklusioner af sagens faktiske omstændigheder eller foretog urigtig gengivelse heraf.

3. Tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Den appellerede kendelse tilsidesætter chartrets artikel 47, stk. 1 og 2, for så vidt som Retten har fortolket begrebet om advokaters »uafhængighed« bredt og ikke foretaget en ordlydsfortolkning af artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen med det resultat, at appellants ret til en effektiv retsbeskyttelse blev tilsidesat.

Appel iværksat den 10. august 2018 af PC til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 30. maj 2018 i sag T-664/16, PJ mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-531/18 P)

(2020/C 103/06)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: PC (ved Rechtsanwältin J. Lipinsky og C. von Donat)

De andre parter i appelsagen: PJ, Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Erdmann & Rossi GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Konklusionen i kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 30. maj 2018 i sag T-664/16 ophæves, og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse.
- Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin appel fremført tre anbringender.

1. Tilsidesættelse af artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen (sammenholdt med artikel 51, stk. 1, i Rettens procesreglement)

Konstateringen i den appellerede kendelse af, at det var uforholdende at træffe afgørelse om appellants anmodning om udskiftning, beror på en i retlig henseende fejlagtig afvisning af søgsmålet i sag T-644/16, og en fejlagtig antagelse af, at forbindelsen mellem appellanten og sagsøgeren var relevant. Rettens afvisning af sagen var i strid med artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen, idet den anvendte den i denne bestemmelse omhandlede forpligtelse, hvorefter partnerne »skal repræsenteres af en advokat«, forkert. Retten har overdrevet kravet til advokatens uafhængighed. Ordlyden af og meningen med artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen er uforenelig med Rettens fortolkning. Der findes ikke støtte for Rettens fortolkning i retspraksis. Den er nemlig ikke forudsigelig og den tilsidesætter retssikkerhedsprincippet.

2. Tilsidesættelse af artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen (sammenholdt med artikel 51, stk. 1, i Rettens procesreglement)

Den appellerede kendelse tilsidesætter endvidere artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen (sammenholdt med artikel 175, stk. 3, i Rettens procesreglement), for så vidt som Retten på baggrund af en fejlagtig anvendelse af denne bestemmelse fastslog, at indleveringen af anmodningen om udskiftning, skulle afvises, eftersom appellanten ikke var repræsenteret af en uafhængig advokat. Rettens fortolkning af kravet til advokatens uafhængighed kan hverken begrundes med henvisning til ordlyden af eller meningen med artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen (sammenholdt med artikel 175, stk. 3, i Rettens procesreglement).

3. Tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Den appellerede kendelse tilsidesætter chartrets artikel 47, stk. 1 og 2, for så vidt som Retten har fortolket begrebet om advokaters »uafhængighed« udvidende og ikke foretaget en ordlydsfortolkning af artikel 19, stk. 3, i statuten for Domstolen med det resultat, at appellants ret til en effektiv retsbeskyttelse blev tilsidesat.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) den 18. marts 2019 — EOS Matrix d.o.o. mod Entazis d.o.o.

(Sag C-234/19)

(2020/C 103/07)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Trgovački sud u Zagrebu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EOS Matrix d.o.o.

Sagsøgt: Entazis d.o.o.

Ved kendelse af 6. november 2019 har Domstolen fastslået, at det er åbenbart, at den ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, som Trgovački sud u Zagrebu (Kroatien) har forelagt.

**Appel iværksat den 29. maj 2019 af Silgan Closures GmbH og Silgan Holdings, Inc. til prøvelse af
kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 15. marts 2019 i sag T-410/18, Silgan Closures GmbH
og Silgan Holdings, Inc. mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-418/19 P)

(2020/C 103/08)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Silgan Closures GmbH og Silgan Holdings, Inc. (ved Rechtsanwälte H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder og V. Weiss)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 29. januar 2020 forkastede Den Europæiske Unions Domstol (Tiende Afdeling) appellen, idet det var åbenbart, at den dels skulle afvises, dels savnede grundlag, og pålagde appellanten at bære sine egne omkostninger.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 12. august
2019 — Flightright GmbH mod IBERIA LAE SA Operadora Unipersonal**

(Sag C-606/19)

(2020/C 103/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger/Appellant: Flightright GmbH

Sagsøgt/Indstævnt: IBERIA LAE SA Operadora Unipersonal

Den Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 13. februar 2020 fastslået at artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ skal fortolkes således, at »opfyldelsesstedet« i denne bestemmelses forstand, når der er tale om en flyvning, som er kendetegnet ved en bekræftet samlet reservation for hele rejsen, og som er opdelt i flere delflyvninger, kan udgøres af afgangsstedet for den første delflyvning, når transporten på disse delflyvninger er udført af to forskellige luftfartsselskaber, og søgsmålet om kompensation i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91⁽²⁾ er baseret på aflysningen af den sidste delflyvning og er anlagt mod det luftfartsselskab, som havde ansvaret for denne sidste delflyvning.

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2004, L 46, s. 1.

Appel iværksat den 29. august 2019 af BS til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. juni 2019 i sag T-593/18, BS mod Parlamentet

(Sag C-642/19 P)

(2020/C 103/10)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: BS (ved avocats M. Maes og J.-N. Louis)

Den anden part: Europa-Parlamentet

Ved kendelse af 15. januar 2020 har Domstolen (Niende Afdeling) forkastet appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski sud u Velikoj Gorici (Kroatien) den 7. november 2019 — RE mod Privredna banka Zagreb d.d.

(Sag C-820/19)

(2020/C 103/11)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Općinski sud u Velikoj Gorici

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RE

Sagsøgt: Privredna banka Zagreb d.d.

Sag C-820/19 blev ved Domstolens kendelse af 6. december 2019 slettet fra Domstolens register.

Appel iværksat den 11. november 2019 af ruwido austria GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 11. september 2019 i sag T-649/18 — ruwido austria GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-823/19 P)

(2020/C 103/12)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: ruwido austria GmbH (ved Rechtsanwalt A. Ginzburg)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 13. februar 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og truffet afgørelse om, at ruwido austria GmbH bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 25. november 2019 af NHS, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 19. september 2019 i sag T-378/18 — NHS mod EUIPO

(Sag C-858/19 P)

(2020/C 103/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: NHS, Inc. (ved advokat P. Olson)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 6. februar 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres og truffet afgørelse om, at NHS, Inc bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski sud u Osijeku (Kroatien) den 4. december 2019 — S.B. mod Kliničkog bolničkog centra Osijek

(Sag C-889/19)

(2020/C 103/14)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Općinski sud u Osijeku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: S.B.

Sagsøgt: Kliničkog bolničkog centra Osijek

Sag C-899/19 slettes af Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, Sitzungsort 's Hertogenbosch (Nederlandene) den 16. december 2019 — LH mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sag C-921/19)

(2020/C 103/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, Sitzungsort 's Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LH

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan den omstændighed, at en medlemsstats besluttende myndighed bestemmer, at originale dokumenter aldrig kan udgøre nye elementer eller oplysninger, såfremt disse dokumenters ægthed ikke kan fastslås, forenes med proceduredirektivets artikel 40, stk. 2 ⁽¹⁾, sammenholdt med kvalifikationsdirektivets artikel 4, stk. 2 ⁽²⁾, og artikel 47 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder? Såfremt dette ikke er tilfældet, har det da nogen betydning, hvis ansøgeren i forbindelse med en fornyet ansøgning fremlægger kopier af dokumenter eller dokumenter hidrørende fra en kilde, der ikke objektivt kan efterprøves?
- 2) Skal proceduredirektivets artikel 40, sammenholdt med kvalifikationsdirektivets artikel 4, stk. 2, fortolkes således, at en medlemsstats besluttende myndighed, når den bedømmer dokumenter og tillægger dem bevisværdi, kan sondre mellem dokumenter, der fremlægges ved en første ansøgning, og dokumenter, der fremlægges ved en fornyet ansøgning? Er det tilladt en medlemsstat, såfremt der fremlægges dokumenter ved en fornyet ansøgning, ikke at opfylde samarbejdspligten yderligere, når dokumenternes ægthed ikke kan fastslås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den
17. december 2019 — Stichting Waternet mod MG**

(Sag C-922/19)

(2020/C 103/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting Waternet

Sagsøgt: MG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 9 i direktivet om fjernsalg ⁽¹⁾ og artikel 27 i direktivet om forbrugerrettigheder ⁽²⁾, sammenholdt med artikel 5, stk. 5, i direktivet om urimelig handelspraksis ⁽³⁾ og nr. 29 i bilag I til sidstnævnte direktiv, fortolkes således, at der er tale om en levering uden forudgående anmodning i disse bestemmelsers forstand, såfremt drikkevandsvirksomhedens handelspraksis består i følgende:
 - (i) drikkevandsvirksomheden er ved lov (a) inden for det distributionsområde, der er tildelt den, enebeføjet og forpligtet til at levere drikkevand ved hjælp af ledninger og (b) forpligtet til på anmodning at afgive tilbud om tilslutning til den offentlige drikkevandsforsyning og afgive et tilbud om levering af drikkevand,
 - (ii) drikkevandsvirksomheden anvender den offentlige drikkevandsforsynings tilslutning til forbrugerens bolig, således som den fandtes, før forbrugeren flyttede ind, hvorved der er tryk på vandledningerne i forbrugerens bolig, og hvorved forbrugeren ved en aktiv og bevidst handling — der består i at dreje hanen op eller en hertil svarende handling — efter ønske kan aftage drikkevand, også efter at forbrugeren har tilkendegivet, at han ikke ønsker at indgå en aftale om levering af drikkevand, og

(iii) drikkevandsvirksomheden kræver betaling af omkostninger, for så vidt forbrugeren ved en aktiv og bevidst handling faktisk har aftaget drikkevand, hvorved de anvendte tariffer er omkostningsdækkende, transparente og ikke-diskriminerende og desuden kontrolleres af myndighederne?

- 2) Er artikel 9 i direktivet om fjernsalg og artikel 27 i direktivet om forbrugerrettigheder, sammenholdt med artikel 5, stk. 5, i direktivet om urimelig handelspraksis og nr. 29 i bilag I til sidstnævnte direktiv, til hinder for, at det antages, at der mellem drikkevandsvirksomheden og forbrugeren kommer en aftale om levering af drikkevand i stand, såfremt (i) forbrugeren som gennemsnitsforbrugeren i Nederlandene ved, at der er omkostninger forbundet med levering af drikkevand, (ii) forbrugeren over en lang periode ikke desto mindre regelmæssigt forbruger drikkevand, (iii) forbrugeren, også efter at have modtaget et velkomstbrev fra drikkevandsvirksomheden, fået tilsendt regninger og rykkerskrivelser fortsætter med at bruge vand, og (iv) forbrugeren, efter at en ret har givet tilladelse til at afbryde drikkevandstilslutningen til boligen, tilkendegiver, at han faktisk ønsker at indgå en aftale med drikkevandsvirksomheden?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20.5.1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg — Erklæring fra Rådet og Parlamentet ad artikel 6, stk. 1 — Erklæring fra Kommissionen ad artikel 3, stk. 1, første led (EFT 1997, L 144, s. 19).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25.10.2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT 2011, L 304, s. 64).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT 2005, L 149, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 17. december 2019 — Van Ameyde España S.A. mod GES Seguros y Reaseguros S.A.

(Sag C-923/19)

(2020/C 103/17)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og appellat: Van Ameyde España S.A.

Sagsøger og indstævnt: GES Seguros y Reaseguros S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 3, sidste afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF(¹) af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, sammenholdt med det nævnte direktivs artikel 1, til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse (artikel 5, stk. 2, i lov om erstatningsansvar og forsikring for motorkøretøjer), ifølge hvilken skade på en sættevogn, i tilfælde som det i hovedsagen foreliggende, anses for at være undtaget fra dækningen af en lovpligtig forsikring for motorforvognen eller det trækkende køretøj, fordi sættevognen sidestilles med de ting, der bliver transporteret i motorforvognen eller det trækkende køretøj, eller endog fordi sættevognen, for så vidt angår tingsskade, anses for at udgøre et enkelt køretøj sammen med motorforvognen eller det trækkende køretøj?

(¹) EUT 2009, L 263, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 24. december 2019 — Energieversorgungszentrum Dresden-Wilschdorf GmbH & Co. KG mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-938/19)

(2020/C 103/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Energieversorgungszentrum Dresden-Wilschdorf GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 2, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at en ordning som den, der findes i § 2, stk. 4, 1. punktum, i Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz 2011 (lov om handel med kvoter for drivhusgasemissioner), og hvorefter et anlæg, der er godkendt i henhold til forbundsstatsloven om beskyttelse mod forurenende emissioner, også er omfattet af emissionshandelsordningen for så vidt som denne godkendelse også omfatter sekundære installationer, fra hvilke der ikke udgår drivhusgasemissioner, er forenelig med denne bestemmelse?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Følger det af de retningslinjer for beregningen af den korrigerede kvote (»corrected eligibility ratio») for varme importeret fra anlæg, som ikke er omfattet af emissionshandelsordningen, der er indeholdt i Europa-Kommissionens skabelon og gældende for medlemsstaterne, at denne kvote også skal anvendes på den samlede producerede varme i et anlæg, der er omfattet af emissionshandelsordningen, når den importerede varme entydigt kan henføres til en af flere identificerbare og særskilt registrerede varmestrømme og/eller anlægsinterne varmeforbrug?

3) Skal artikel 6, stk. 1, tredje afsnit, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU ⁽²⁾ fortolkes således, at den afgørende varmeprocess for den varmebenchmarkede delinstallation vedrører en sektor eller delsektor, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for kulstoflækage, jf. Kommissionens afgørelse 2010/2/EU ⁽³⁾, når denne varme anvendes til fremstilling af kulde, og kulden forbruges af et anlæg, der ikke er omfattet af emissionshandelsordningen, i en sektor eller delsektor, der er udsat for en betydelig risiko for kulstoflækage?

Er det afgørende for anvendeligheden af artikel 6, stk. 1, tredje afsnit, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU, om fremstillingen af kulde sker inden for anlægsgrænserne for det anlæg, der er omfattet af emissionshandelsordningen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT 2003, L 275, s. 32).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT 2011, L 130, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 2010/2/EU af 24.12.2009 om opstilling af en liste over, hvilke sektorer og delsektorer der anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT 2010, L 1, s. 10), ophævet ved Kommissionens afgørelse 2014/746/EU (EUT 2014, L 308, s. 114).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Spanien)
den 31. december 2019 — Servicio Aragones de la Salud mod LB**

(Sag C-942/19)

(2020/C 103/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Parter i hovedsagen

Appellant: Servicio Aragones de la Salud

Indstævnt: LB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 4 i rammeaftalen, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP om tidsbegrænset ansættelse, der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾, fortolkes således, at den ret, som opnåelse af en stilling i den offentlige sektor giver med henblik på anerkendelse af en bestemt tjensteretlig stilling i den stilling, også i den offentlige sektor, som hidtil er blevet beklædt, er et ansættelsesvilkår, hvorefter forskelsbehandling mellem ansatte med tidsbegrænset ansættelse og fastansatte er udelukket?
- 2) Skal § 4 i rammeaftalen, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP om tidsbegrænset ansættelse, der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF, fortolkes således, at begrundelsen for en forskelsbehandling mellem ansatte med tidsbegrænset ansættelse og fastansatte begrundet i objektive forhold omfatter et mål om at undgå betydelige forstyrrelser og ulemper i form af manglende kontinuitet personalet inden for et så følsomt område, som levering af sundhedsydelser er, i forbindelse med den forfatningssikrede ret til sundhedsbeskyttelse, således at det kan tjene som grundlag for at afslå at bevilge en bestemt tjenstefrihed til dem, som opnår en tidsbegrænset stilling, men ikke til dem, som opnår en fast stilling?
- 3) Er § 4 i rammeaftalen, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP om tidsbegrænset ansættelse, der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF til hinder for en bestemmelse som den i artikel 15 i Real Decreto 365/1995 (kongeligt lovdekret nr. 365/1995) omhandlede, hvorefter varetagelse af en stilling som midlertidig ansat tjenestemand eller kontraktansat med tidsbegrænset ansættelse udelukkes fra de tilfælde, som gør det muligt at opnå tjenstefrihed med henblik på udførelse af tjeneste i den offentlige sektor, når den nævnte stilling skal anerkendes for dem, der beklæder en fast stilling i den offentlige sektor, og er mere fordelagtig for en offentligt ansat end andre tjensteretlige stillinger, som den pågældende ville være nødt til at søge for at kunne beklæde en ny stilling, som den pågældende er blevet udnævnt til?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Višje sodišče v Ljubljani (Slovenien) den 20. januar
2020 — ALPINE BAU GMBH, Salzburg — filialen i Celje — under konkurs**

(Sag C-25/20)

(2020/C 103/20)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Višje sodišče v Ljubljani

Parter i hovedsagen

Insolvent skyldner: ALPINE BAU GMBH, Salzburg — filialen i Celje — under konkurs

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 32, stk. 2, i forordning nr. 1346/2000 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den af kurator for hovedinsolvensbehandlingen indgivne anmeldelse af fordringer i en sekundær insolvensbehandling er omfattet af reglerne om fristerne for anmeldelse af kreditorers fordringer og konsekvenserne af for sen anmeldelse i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, hvor den sekundære insolvensbehandling afvikles?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29.5.2000 om konkurs (EFT 2000, L 160, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein oikeus (Finland) den 24. januar 2020 —
Syyttäjä mod A**

(Sag C-35/20)

(2020/C 103/21)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: Syyttäjä

Appelindstævnt: A

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, navnlig artikel 4, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾, artikel 21 i forordning (EF) nr. 562/2006 ⁽²⁾ (Schengengrænsekodeksen) eller unionsborgernes ret til at færdes frit på Unionens område til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, hvorved en person (uanset om vedkommende er unionsborger) ved trussel om straf pålægges en forpligtelse til at medbringe et gyldigt pas eller et andet gyldigt rejsedokument, når vedkommende med en sportsbåd rejser fra en medlemsstat til en anden gennem internationalt farvand uden at rejse ind på en tredjestats område?
- 2) Er EU-retten, navnlig artikel 5, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF, artikel 21 i forordning (EF) nr. 562/2006 (Schengengrænsekodeksen) eller unionsborgernes ret til at færdes frit på Unionens område til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, hvorved en person (uanset om vedkommende er unionsborger) ved trussel om straf pålægges en forpligtelse til at medbringe et gyldigt pas eller et andet gyldigt rejsedokument, når vedkommende rejser ind i den pågældende medlemsstat fra en anden medlemsstat med en sportsbåd gennem internationalt farvand uden at være rejst ind på en tredjestats område?

- 3) Såfremt EU-retten ikke udgør en hindring som omhandlet i det første og det andet spørgsmål: Er den sanktion i form af dagbøder, der normalt pålægges i Finland for at passere den finske statsgrænse uden at medbringe et gyldigt rejsedokument, forenelig med proportionalitetsprincippet, som fremgår af artikel 27, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15.3.2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT 2006, L 105, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'arrondissement (Luxembourg) den 24. januar 2020 — WM mod Luxembourg Business Registers

(Sag C-37/20)

(2020/C 103/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'arrondissement

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WM

Sagsøgt: Luxembourg Business Registers

Præjudicielle spørgsmål

Spørgsmål nr. 1 om begrebet »ekstraordinære situationer«

- 1a) Skal artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (¹), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (²), for så vidt som denne bestemmelse gør muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger om reelt ejerskab afhængig af, at der foreligger »ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret«, fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at begrebet »ekstraordinære situationer« i national ret udelukkende defineres som »uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«, når disse begreber som følge af affattelsen af denne artikel 30, stk. 9, allerede udgør en betingelse for at anvende muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger?
- 1b) Såfremt spørgsmål 1a) besvares benægtende, og såfremt begrebet »ekstraordinære situationer« kun er defineret i den nationale gennemførelseslovgivning ved en henvisning til begreber, der ikke præciserer betydningen heraf, i form af »uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«, skal denne artikel 30, stk. 9, da fortolkes således, at den nationale ret kan se bort fra betingelsen om »ekstraordinære situationer«, eller skal denne ret afhjælpe den nationale lovgivers undladelse ved i retspraksis at fastlægge rækkevidden af begrebet »ekstraordinære situationer«? Har Den Europæiske Unions Domstol i dette sidstnævnte tilfælde mulighed for at vejlede den nationale ret med hensyn til en betingelse, hvis indhold ifølge ordlyden af den nævnte artikel 30, stk. 9, skal fastsættes i national ret? Såfremt dette sidste spørgsmål besvares bekræftende, hvilke retningslinjer skal den nationale ret da følge i forbindelse med fastlæggelsen af indholdet af begrebet »ekstraordinære situationer«?

Spørgsmål nr. 2 om begrebet »risiko«

- 2a) Skal artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, for så vidt som denne bestemmelse gør muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger om reelt ejerskab afhængig, at der foreligger en »uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«, fortolkes således, at denne bestemmelse henviser til i alt otte tilfælde, hvoraf det første tilfælde består i en generel risiko, der skal opfylde en betingelse om uforholdsmæssighed, og de syv andre udgør konkrete risici, der ikke skal opfylde en betingelse om uforholdsmæssighed, eller til i alt syv tilfælde, der hver især udgør en konkret risiko, der skal opfylde en betingelse om uforholdsmæssighed?
- 2b) Skal artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, for så vidt som denne bestemmelse gør muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger om reelt ejerskab afhængig af, at der foreligger »en risiko«, fortolkes således, at vurderingen af denne risikos eksistens og omfang udelukkende skal foretages på grundlag af det forhold, der består mellem den reelle ejer og den juridiske enhed, i forhold til hvilken den reelle ejer konkret har anmodet om en begrænsning af adgangen til oplysninger om vedkommendes status som reel ejer, eller således at den indebærer, at der skal tages hensyn til de forhold, som den pågældende reelle ejer har til andre juridiske enheder? Såfremt der skal tages hensyn til de forhold, som den pågældende har til andre juridiske enheder, skal der da udelukkende tages hensyn til, om den pågældende optræder som reel ejer i forhold til andre juridiske enheder, eller skal der tages hensyn til enhver form for forbindelse til andre juridiske enheder? Såfremt der skal tages hensyn til enhver form for forbindelse til andre juridiske enheder, har arten af denne forbindelse da betydning for vurderingen af risikoens eksistens og omfang?
- 2c) Skal artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, for så vidt som denne bestemmelse gør muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger om reelt ejerskab afhængig af, at der foreligger »en risiko«, fortolkes således, at den udelukker den beskyttelse, der følger af en begrænsning af adgangen til oplysninger, når en tredjemand ad andre oplysningskanaler nemt kan tilgå disse oplysninger eller andre oplysninger, som den reelle ejer har fremført som begrundelse for, at der løbes en »risiko« og denne risikos omfang?

Spørgsmål nr. 3 om begrebet »uforholdsmæssig«

- 3) Hvilke forskellige interesser skal der tages hensyn til i forbindelse med anvendelsen af artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, for så vidt som denne bestemmelse gør muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger om reelt ejerskab afhængig af, at der foreligger en »uforholdsmæssig« risiko?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20.5.2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT 2015, L 141, s. 73).

(²) EUT 2018, L 156, s. 43.

**Appel iværksat den 14. februar 2020 af Yieh United Steel Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Anden Afdeling) den 3. december 2019 i sag T-607/15, Yieh United Steel mod Kommissionen**

(Sag C-79/20 P)

(2020/C 103/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Yieh United Steel Corp. (ved avocat D. Luff)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Eurofer, Association Européenne de l'Acier og AISBL

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Den Europæiske Unions Rets dom af 3. december 2019 i sag Yieh United Steel Corporation Ltd (Yusco) mod Kommissionen for Den Europæiske Union, T-607/15, ophæves.
- I henhold til artikel 61 i statuten for Domstolen træffer Domstolen endelig afgørelse og giver Yusco medhold i de for Retten nedlagte påstande, og følgelig annulleres den antidumpingtold, som appellanten er blevet pålagt i medfør af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1429⁽¹⁾ af 26. august 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koldvalsedede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan (»den omtvistede forordning« eller »den endelige toldforordning«), for så vidt som den vedrører appellanten.
- Kommissionen og intervenienterne tilpligtes, ud over at bære deres egne omkostninger, at betale samtlige appellants omkostninger i nærværende sag og i sagen ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den appellerede dom bør ophæves på baggrund af de tre appelanbringender, som er opsummeret nedenfor.

For det første tilsidesatte Retten artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2016/1036⁽²⁾ af 8. juni 2016 (»grundforordningen«) ved med urette at afvise at anvende denne bestemmelse.

For det andet tilsidesatte Retten grundforordningens artikel 2, stk. 5, ved ikke at foretage en passende afvejning af Kommissionens interesser i forbindelse med dennes undersøgelse og appellants ret til at få taget hensyn til sine egne optegnelser.

For det tredje tilsidesatte Retten grundforordningens artikel 2, stk. 2, ved fejlagtigt at fastslå, at afvisningen af et salg på hjemmemarkedet efter grundforordningens artikel 2, stk. 2, ikke kræver, at det afklares, om sælger nærede en bestemt hensigt eller havde en bestemt viden om de pågældende varers endelige bestemmelsessted.

⁽¹⁾ EUT 2015, L 224, s. 10.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

RET TEN

Rettens dom af 12. februar 2020 – Amisi Kumba mod Rådet

(Sag T-163/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs — og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo — indefrysning af midler — forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer — begrundelsespligt — ret til forsvar — Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret — proportionalitet — uskyldsformodning — ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile og S. Van Overmeire, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Gabriel Amisi Kumba betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Kampete mod Rådet

(Sag T-164/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo — indefrysning af midler — forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer — begrundelsespligt — ret til forsvar — Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn — proportionalitet — procesreglementets artikel 76, litra d) — ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ilunga Kampete (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile og S. Van Overmeire, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Ilunga Kampete betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Kahimbi Kasagwe mod Rådet

(Sag T-165/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Delphin Kahimbi Kasagwe (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile og S. Van Overmeire, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Delphin Kahimbi Kasagwe betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Ilunga Luyoyo mod Rådet(Sag T-166/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrunder forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile og S. Van Overmeire, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Ferdinand Ilunga Luyoyo betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Kanyama mod Rådet(Sag T-167/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrunder forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Célestin Kanyama (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile og S. Van Overmeire, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Célestin Kanyama betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Numbi mod Rådet

(Sag T-168/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: John Numbi (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile og S. Van Overmeire, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) John Numbi betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Kibelisa Ngambasai mod Rådet(Sag T-169/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrunder forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet – procesreglementets artikel 76, litra d) – ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile og S. Van Overmeire, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Roger Kibelisa Ngambasai betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Kande Mupompa mod Rådet(Sag T-170/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrunder forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse – tilpasning af påstandene)

(2020/C 103/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, S. Lejeune og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2018/569 af 12. april 2018 om gennemførelse af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 95, s. 21) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/566 af 12. april 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 95, s. 9), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Alex Kande Mupompa betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Boshab mod Rådet

(Sag T-171/18) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Évariste Boshab (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, S. Lejeune og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Évariste Boshab betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Akili Mundos mod Rådet

(Sag T-172/18) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over de personer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, som Unionen selvstændigt har vedtaget – første opførelse af sagsøgerens navn på listen over de personer, der er udpeget af Sanktionskomitéen under FN's Sikkerhedsråd – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Muhindo Akili Mundos (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, S. Lejeune og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2018/202 af 9. februar 2018 om gennemførelse af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 38, s. 19) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/197 af 9. februar 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 38, s. 2), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Muhindo Akili Mundos betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Ramazani Shadary mod Rådet

(Sag T-173/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, S. Lejeune og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Emmanuel Ramazani Shadary betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Mutondo mod Rådet

(Sag T-174/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kaleb Mutondo (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, S. Lejeune og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Kalev Mutondo betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Ruhorimbere mod Rådet

(Sag T-175/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrunder forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Éric Ruhorimbere (Mbuju-Mayi, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, S. Lejeune og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Éric Ruhorimbere betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Mende Omalanga mod Rådet(Sag T-176/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – ejendomsret – retten til respekt for privatliv og familieliv – proportionalitet – uskyldsformodning – ulovlighedsindsigelse – tilpasning af påstandene)

(2020/C 103/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Lambert Mende Omalanga (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, S. Lejeune og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2018/569 af 12. april 2018 om gennemførelse af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 95, s. 21) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/566 af 12. april 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 95, s. 9), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Lambert Mende Omalanga betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 12. februar 2020 — Kazembe Musonda mod Rådet(Sag T-177/18) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – forlængelse af opførelsen af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til forsvar – Rådets forpligtelse til at fremsende de nye elementer, der begrundet forlængelsen af restriktive foranstaltninger – retlig fejl – åbenbart urigtigt skøn – proportionalitet – procesreglementets artikel 76, litra d) – ulovlighedsindsigelse)

(2020/C 103/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, S. Lejeune og H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2282 af 11. december 2017 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2017, L 328, s. 19), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Jean-Claude Kazembe Musonda betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 161 af 7.5.2018.

Rettens dom af 13. februar 2020 — Delta-Sport mod EUIPO — Delta Enterprise (DELTA SPORT)

(Sag T-387/18) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket DELTA SPORT – det ældre spanske ordmærke COLCHON DELTA – det ældre EU-figurmærke DELTA – relativ registreringshindring – lighed mellem varerne – lighed mellem tegnene – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2020/C 103/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Delta-Sport Handelskontor GmbH (Hamborg, Tyskland) (ved advokat M. Krogmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Delta Enterprise Corp. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokat M. Decker)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. april 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1894/2017-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Delta Enterprise og Delta-Sport Handelskontor.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Delta-Sport Handelskontor GmbH betaler de af EUIPO og Delta Enterprise Corp. afholdte omkostninger i nærværende sag.

(¹) EUT C 285 af 13.8.2018.

Rettens dom af 13. februar 2020 — Repsol mod EUIPO (INVENTEMOS EL FUTURO)(Sag T-8/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning af EU-ordmærket INVENTEMOS EL FUTURO – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001]

(2020/C 103/40)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Repsol, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J.-B. Devaureix og J.C. Erdozain López)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. oktober 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1173/2018-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet INVENTEMOS EL FUTURO som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Repsol, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 25.2.2019.

Rettens kendelse af 29. januar 2020 — WV mod EU-Udenrigstjenesten(Sag T-388/18) ⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmål – personalesag – tjenestemænd – vedtægtens artikel 24 – ansøgning om bistand – afslag på ansøgningen – vedtægtens artikel 90, stk. 1 og 2 – for sent anlagt – undskyldelig fejl – afvisning)

(2020/C 103/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: WV (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved S. Marquardt og R. Spac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af EU-Udenrigstjenestens stiltiende afgørelse af 4. september 2017 om afslag på den af sagsøgeren indgivne ansøgning om bistand, dels af EU-Udenrigstjenestens afgørelse af 28. marts 2018 om afslag på sagsøgerens klage af 29. november 2017 over den stiltiende afgørelse om afslag.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) WV betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 352 af 1.10.2018.

Rettens kendelse af 29. januar 2020 — WV mod EU-Udenrigstjenesten**(Sag T-471/18) (¹)**

[Annullationsøgsmål – personalesag – tjenestemænd – tilbageholdelse af løn – fravær uden begrundelse – procesreglementets artikel 76, litra d) – tilsidesættelse af formkrav – åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet]

(2020/C 103/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: WV (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's optræden udadtil (ved S. Marquardt og R. Spac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF om annullation af dels afgørelse truffet af EU-Udenrigstjenesten den 27. november 2017 om tilbageholdelse af løn svarende til 72 kalenderdage, dels, for så vidt som det er nødvendigt, EU-Udenrigstjenestens afgørelse af 2. maj 2018 om afslag på sagsøgerens klage, der blev indgivet den 3. januar 2018.

Konklusion

- 1) EU-Udenrigstjenesten frifindes, idet det er åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet.
- 2) WV betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 364 af 8.10.2018.

Rettens kendelse af 31. januar 2020 — Irish Wind Farmers' Association m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-6/19) (¹)**

(Annullationsøgsmål – statsstøtte – skattefordele indrømmet af Irland til producenter af fossile brændstoffer – skrivelse fra Kommissionen – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning)

(2020/C 103/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Irish Wind Farmers' Association Clg (Kilkenny, Irland), Carrons Windfarm Ltd (Shanagolden, Irland), Foyle Windfarm Ltd (Dublin, Irland) og Greenoge Windfarm Ltd (Buncloody, Irland) (ved advokaterne M. Segura Catalán og M. Clayton)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Grønfeldt, K. Herrmann og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 25. oktober 2018 vedrørende en angivelig statsstøtte ydet af Irland til fordel for producenter af fossile brændstoffer.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 11.3.2019.

Rettens kendelse af 29. januar 2020 — WV mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-43/19) ⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmål – personalesag – tjenestemænd – for sent anlagt – afvisning)

(2020/C 103/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: WV (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved S. Marquardt og R. Spac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af EU-Udenrigstjenestens afgørelse af 28. marts 2018 om afslag på sagsøgerens ansøgning om erstatning samt, om fornødent, af EU-Udenrigstjenestens afgørelse af 26. oktober 2018 om afslag på den klage, som sagsøgeren indgav den 26. juni 2018, dels om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af EU-Udenrigstjenestens adfærd over for ham.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) WV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 18.3.2019.

Sag anlagt den 17. januar 2020 — IE mod ECDC**(Sag T-33/20)**

(2020/C 103/45)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* IE (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)*Sagsøgt:* Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2018.
- Annullation af afgørelsen af 7. oktober 2019 om afslag på sagsøgerens klage af 6. juni 2019.
- Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte personalevedtægtens artikel 43 og artikel 2.3 i ECDC's implementeringsregel nr. 20 om bedømmelse af midlertidigt ansatte i ECDC.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte anlagde åbenbart urigtige skøn.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte omsorgspligten.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte sagsøgtes ret til at blive hørt.

Sag anlagt den 27. januar 2020 — Chanel mod EUIPO — Huawei Technologies (Gengivelse af en cirkel, der indeholder to sammenflettede buer)**(Sag T-44/20)**

(2020/C 103/46)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter***Sagsøger:* Chanel (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokat J. Passa)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Kina)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Huawei Technologies Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket (Gengivelse af en cirkel, der indeholder to sammenflettede buer) — registreringsansøgning nr. 17 248 642

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. november 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1041/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som det herved fastslås, at der ikke er lighed mellem de omstvistede tegn i den position, hvori de er ansøgt.
- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som det herved principielt afslås at foretage sammenligning af disse tegn i den situation, hvor det tegn, der er dækket af den omtvistede registreringsansøgning, er genstand for en rotation på 90 grader i forhold til den retning, hvori det er ansøgt registreret.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 3. februar 2020 — Enosi Mastichoparagogon Chiou mod EUIPO (MASTIHACARE)

(Sag T-60/20)

(2020/C 103/47)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Enosi Mastichoparagogon Chiou (Chios, Grækenland) (ved advokat A.-E. Malami)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket MASTIHACARE — ansøgning nr. 1388895

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. november 2019 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 692/2019-1)

Påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket MASTIHACARE — ansøgning nr. 1388895 — tillades registreret for alle varer i klasse 3
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 190, stk. 1, i Rettens procesreglement.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ⁽¹⁾
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001, idet den anfægtede afgørelse truffet af appelkammeret er utilstrækkeligt begrundet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) af 14.6.2017 (EUT 2017, L 154, s. 1)

Sag anlagt den 4. februar 2020 — Kneissl Holding mod EUIPO — LS 9 (KNEISSL)**(Sag T-65/20)**

(2020/C 103/48)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Kneissl Holding GmbH (Ebbs, Østrig) (ved advokaterne O. Nilgen og A. Kockläuner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: LS 9 GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Kneissl Holding GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket KNEISSL — EU-varemærke nr. 291 377

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. november 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2265/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som EU-varemærke nr. 291 377 KNEISSL herved erklæres fortabt for »sportstasker« i klasse 18 samt »sportsbeklædningsgenstande, fritidsbeklædningsgenstande, beklædningsgenstande til udendørs brug; skidragter, skibukser; skianorakker; undertøj, hovedbeklædning« i klasse 25 og den hermed forbundne fortabelsesbegæring forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 4. februar 2020 — Metamorfoza mod EUIPO — Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS)**(Sag T-70/20)**

(2020/C 103/49)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Metamorfoza d.o.o. (Zagreb, Kroatien) (ved advokat A. Bijelić)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tiesios kreivės (Vilnius, Litauen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Tiesios kreivės

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket MUSEUM OF ILLUSIONS — registreringsansøgning nr. 17 263 336

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. december 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 663/2019-2)

Påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling og den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. februar 2020 — IJ mod Parlamentet**(Sag T-74/20)**

(2020/C 103/50)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: IJ (ved advokaterne L. Levi, M. Vandenbussche og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Annulation af Europa-Parlamentets afgørelse af 10. oktober 2018, for så vidt som der herved sker anvendelse på sagsøgeren af den forbeholdsbestemmelse, der er fastsat i artikel 100 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union.
- Om fornødent annulation af Europa-Parlamentets afgørelse af 29. oktober 2019, for så vidt som sagsøgerens klage af 8. januar 2019 heri afslås.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 100 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (herefter »ansættelsesvilkårene«). Sagsøgeren har gjort gældende, at anvendelsen af forbeholdsbestemmelsen i hans tilfælde er en tilsidesættelse af artikel 100 i ansættelsesvilkårene, som skal fortolkes indskrænkende og i overensstemmelse med det princip om arbejdskraftens frie bevægelighed, der er fastsat i artikel 45 TEUF. Artikel 100 i ansættelsesvilkårene skal ligeledes fortolkes i overensstemmelse med artikel 34 og artikel 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og med artikel 12 og artikel 13 i den europæiske socialpagt. Subsidiært har sagsøgeren fremført en ulovlighedsindsigelse vedrørende artikel 100 i ansættelsesvilkårene med den begrundelse, at denne bestemmelse tilsidesætter artikel 45 TEUF, chartrets artikel 34 og artikel 35 og artikel 12 og artikel 13 i den europæiske socialpagt.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af det princip om forbud mod forskelsbehandling, der er fastsat i artikel 1d i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og i chartrets artikel 21. Sagsøgeren er af den opfattelse, at anvendelsen for hans vedkommende af forbeholdsbestemmelsen i en periode på fem år fratager ham visse elementer i forbindelse med udbetaling af en invalidepension og i øvrigt udgør en forskelsbehandling, der er forbudt ved vedtægtens artikel 1d og chartrets artikel 21.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgsprincippet. Administrationen har tilsidesat den omsorgspligt, som påhvilede den, selv om denne forpligtelse var forstærket som følge af den pågældende ansattes skrøbelige helbred.

Sag anlagt den 10. februar 2020 — Abitron Germany mod EUIPO — Hetronic International (NOVA)

(Sag T-75/20)

(2020/C 103/51)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Abitron Germany GmbH (Langquaid, Tyskland) (ved advokat T. Matschke)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hetronic International, Inc. (Oklahoma City, Oklahoma, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Hetronic International, Inc.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket NOVA — registreringsansøgning nr. 13 711 718

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. december 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 521/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-ordmærket NOVA nr. 13 711 718 erklæres ugyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. februar 2020 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen**(Sag T-76/20)**

(2020/C 103/52)

*Processprog: tjekkisk***Parter**

Sagsøger: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) CCI 2014CZ06RDNP 001 af 28. november 2019 om suspension af mellemliggende betalinger med forbindelse til Den Tjekkiske Republiks landdistriktsudviklingsprogram for perioden 2014-2020 og vedrørende udgifter afholdt i løbet af omfattede perioder, dels mellem den 16. oktober og den 31. december 2018, dels mellem den 1. januar og den 31. marts 2019 [meddelt under nr. C (2019) 8647 final] annulleres
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾ (herefter »forordning nr. 1306/2013«). Kommissionen fandt nemlig fejlagtigt, at de tilskud, som de omhandlede udgifter vedrørte, er blevet tildelt i strid med national lovgivning. Der har imidlertid ikke kunnet konstateres en tilsidesættelse af den nationale lovgivning, for så vidt som sidstnævnte ikke finder anvendelse på den type tilskud, der er berørt af suspensionen af betalinger.

2. Andet anbringende, der ligeledes vedrører en tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, i forordning nr. 1306/2016. Selv hvis den omhandlede nationale lovgivning skulle finde anvendelse på denne type tilskud (hvilket ikke er tilfældet), vedrører en del af de suspenderede betalinger projekter på hvilke denne lovgivning ikke kan finde anvendelse ratione temporis.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

Sag anlagt den 7. februar 2020 — IM mod EIB og EIF

(Sag T-80/20)

(2020/C 103/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: IM (ved advokat D. Giabbani)

Sagsøgte: Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Sagsøgeren gives medhold.
- Det fastslås, at det var ulovligt og under magtfordrejning, at IM blev udelukket fra ansættelsesproceduren.
- Det fastslås, at ansættelsesproceduren for den nye administrerende direktør er ugyldig, således at den udnævnelse af den nye administrerende direktør, der blev meddelt den 13. december 2019, i forlængelse heraf ligeledes må være ugyldig.
- Følgelig annulleres udnævnelsen af den nye administrerende direktør for Den Europæiske Investeringsfond.
- De andre parter i sagen tilpligtes at bære sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 20 i vedtægterne for Den Europæiske Investeringsfond, hvorefter »den administrerende direktør udnævnes for et tidsrum af indtil fem år med mulighed for genudnævnelse«.
 2. Andet anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ansættelsesbrev af 5. marts 2014 og af tillægget hertil, fordi der ifølge disse dokumenter og ved forlængelsen af sagsøgerens mandat ud over den 15. marts 2017 foreligger en aftale, som tillader ham at arbejde indtil det fyldte 67. år og endog længere.
 3. Tredje anbringende om direkte forskelsbehandling på grund af sagsøgerens alder. Sagsøgeren er af den opfattelse, at ansættelsespanelet ved at afslå hans ansøgning alene på grund af hans alder har tilsidesat princippet om forbud mod forskelsbehandling.
 4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af beskyttelsen af sagsøgerens fortrolige og personlige oplysninger. Sagsøgeren gør gældende, at ansættelsespanelet ved at påberåbe sig ansættelsesbrevets indhold med henblik på at begrunde dets afgørelse erkender, at det har fået kendskab til et dokument, som det ikke måtte være i besiddelse af, og som indeholdt personoplysninger vedrørende sagsøgeren.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA